

Prot. n. 172/2020
Shkodër, 27/11/2020

Të gjithë ju meshtarëve, rregulltarëve/eve

dhe besimtarëve të Arqidioqezës Shkodër-Pult

Zoti ju dhashtë paqe!

Në fillim të këtij viti të ri liturgjik, që shënon Koha e Ardhjes, dëshiroj t'ju vizitoj me këtë letër, i bindur se momenti historik që jemi duke jetuar ka nevojë që të lexohet në dritën e fesë.

Dhe është pikërisht në dritën e fesë që këtij skenari apokaliptik, me të cilin jemi mësuar prej gati një viti me "boletinet epidemiologjike" të tij të përditshme, nuk duhet t'ia lejojmë që të na e vjedhë shpresën.

Pikërisht shpresa është virtyti i kësaj Kohe të fortë të Ardhjes: kohë reflektimi mbi "*qiell të ri e një tokë të re*" kumtuar nga Zbulesa (Zb 21, 1), kohë për të ripërtërirë në ne dëshirën që të vijë Zoti Jezus me thirrjen "Maranathà", "Eja, o Zot Jezus", kohë për të kujtuar dhe për të kremtuar ngjarjen historike të lindjes së Shpëtimtarit tonë në gëzimin e Krishtlindjes.

Shumë të dashur, *qielli i ri e toka e re* nuk jepen pa kaluar nëpër "*mundime*" (Zb 12). Kjo pandemi globale është një ngjarje shkatërruese, që është duke mbjellë viktima kudo nëpër glob, si edhe në Shqipëri: mund të ndalemi që ta shohim në aspektet e saj shkatërruese; mund edhe ta trajtojmë me sipërfaqësi apo fatalizëm; apo mund të mikpresim ftesën e Papa Françeskut për të mos e çuar dëm këtë krizë (Homelia e Rrëshajës 2020).

Ajo përfaqëson mundësinë për ne besimtarët që të bëhemi të afërm të kujdesshëm me të gjithë ata persona që, për shkak të pandemisë, kanë humbur personat e dashur, vdekur për shkak të sëmundjes apo sepse ia kanë hequr jetën vetes, me të sëmurët që aktualisht janë duke luftuar me këtë virus, me ata që kanë humbur punën apo kanë më pak punë për shkak të masave shtrënguese, me ata që nuk mund të bëjnë atë jetë shoqërore me të cilën ishin mësuar në punë, në shkollë apo thjesht në kohën e lirë. Është mundësia për të mbledhur klithmën e dhunave që janë ashpërsuar, të gjendjeve të vështira psikologjike dhe shoqërore subjekt i të cilave jemi edhe ne vetë, të prishjeve të familjeve, etj.

Si mund të bëhemi i afërmi i tyre? Me siguri me një lutje të kujdesshme dhe plot besim. Të gjithë kemi mundësi të themi një "Maranathà", "Eja, o Zot Jezus". Por pandemia na ka kufizuar edhe në këtë gjë, duke na detyruar që t'i bëjmë shtëpitë tona çenakuj lutjeje: a e kemi parë këtë mundësi? Me siguri lutja në kishë është ajo më realja dhe më e ndëra, por edhe "kisha shtëpiake" është një mundësi që mund ta vlerësojmë, sidomos për të moshuarit dhe për ata që kanë frikë se mos infektohen apo për ata që nuk duan t'i vënë në rrezik të tjerët.

Një mënyrë tjetër për t'u bërë i afërm është ajo që të jemi të gatshëm për t'i plotësuar nevojat materiale të më nevojtarëve, duke u bërë ne vetë motiv shprese për të tjerët. Por që një gjë e tillë të realizohet është e nevojshme që të kemi një shikim të hapur dhe të vëmendshëm ndaj botës që na rrethon dhe jo të përqendruar te vetja jonë dhe te nevojat tona. Të mos i lëmë vetëm të moshuarit, t'i ndihmojmë invalidët që të sigurojnë ushqimin e nevojshëm, t'i inkurajojmë të dobëtit, t'i nxisim të rinjtë, t'ua bëjmë të gëzuara ditët fëmijëve.

Në fund, besoj se mund të bëhemi të afërm edhe përmes respektimit të të gjitha normave higjieno-sanitare të rakomanduara prej organeve përkatëse shtetërore dhe zbatimit të udhëzimeve të dhëna prej Ipeshkvinjve.

Të dashur, është detyrë morale të mbrojmë veten dhe të tjerët nga e keqja, në çfarëdo forme që ajo të paraqitet.

Vëllezër e motra, e ardhmja është edhe në duart tona. Ne sot mund t'i shkruajmë faqet e bardha të historisë, që provania e Hyjit na beson: neve na takon detyra për t'i mbushur ato me Ungjillin e gjallë apo me zgjedhje që nuk kanë shpresë, dashuri dhe solidaritet vëllazëror. Le ta tregojmë me vepra fenë që kemi në zemër, sepse Jezu Krishti ka thënë: *“Nëse e doni njëri-tjetrin, të gjithë do t’ju njohin se jeni nxënësit e mi”* (Gjn 13, 35).

Ju shpreh afërsinë time të gjithëve ju, në mënyrë të veçantë të sëmurëve, të moshuarve dhe të gjithë atyre që janë duke vuajtur prej kësaj pandemie. Ju ftoj të gjithëve në shpresën dhe në pritjen e gëzueshme të Zotit, në lutjen e bërë me zemër “Maranathà”, në veprat e dashurisë vëllazërore, që shprehin besnikërinë tonë ndaj Krishtit.

Të gjithëve ju bekoj me zemër.

“MARANATHÀ”, “EJA, O ZOT JEZUS”

Arqipeshkvi juaj

† Angelo Massafra O.F.M.

**Shenim: të lexohet në çdo meshe e së dieles me 29 nentor,
e diela e parë e Kohës së Ardhjes**